

Bartoněk, Antonín

**[Archaeologia HomERICA: die Denkmäler und das frühgriechische Epos
im Auftrage des Deutschen archäologischen Instituts. Hrgg. von F.
Matz und H.-G. Buchholz]**

*Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. E, Řada
archeologicko-klasická. 1979, vol. 28, iss. E24, pp. 145-*

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/109244>

Access Date: 19. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

poměrně pozdě, snad až na počátku I. tisíciletí př. n. l. Dodejme ještě, že nejnověji se López Eire vrátil k metodologické problematice v článku *Perspectivas metodológicas en dialectología griega*, *Helmantica XXVIII* [1977; *Commentationes philologicae en honor del P. Julio Campos*], str. 315–329, a že zde s odkazem na zajímavý, i když dosti kuriózní metodický postup starověkého filologa Tryfóna z Alexandrie, současnika Augustova, dochází znovu k závěru o mimořádné archaičnosti thessalstiny.

Stati A. Lópeze Eireho prozrazují moderní dialektologické školení spojené s důkladnou znalostí starořeckého jazykového materiálu. Stejně jako García-Ramón směřuje i on k co nejširší eliminaci nářečních rozdílů v řeckém nářečním světě z doby před pádem mykénské civilizace. Oběma autorům se daří interpretovat velkou většinu raných řeckých diferenčních jevů tak, že se jejich postmykénský vznik zdá pravděpodobný, otázkou ovšem zůstává, zda zmíněné difference — nezávisle na sobě posuzované — musejí být opravdu vždy až postmykénského data. Ze dvou nedávno vyšlých statí dalšího Španěla F. R. Adradosa (*Emerita* 44 [1976], 65–113 a 245–278) vyplývá, že tomu tak být nemuselo, ale o tom chceme pojednat až v některém z dalších svazků Sborníku.

Antonín Bartoněk

Archaeologia Homerica — Die Denkmäler und das frühgriechische Epos im Auftrage des Deutschen archäologischen Instituts hrsg. von *F. Matz* und *H.-G. Buchholz*, Vandenhoeck & Ruprecht, Göttingen 1967.

Od roku 1967 vydává Deutsches archäologisches Institut významnou sérii publikací věnovaných problematice hmotné kultury v souvislosti se studiem památek raně řeckého eposu. Dílo vychází v sešitech a je rozpočteno do tří svazků o celkovém počtu nejméně 23 monografických studií. Poněvadž jednotlivé sešity vycházejí v poměrně těsných časových intervalech, chceme tu zatím podat globální výčet statí zařazených původně do plánu a k některým z nich se přitom vrátíme ve zvláštních recenzích podle tematických okruhů.

Do prvního svazku byly zařazeny práce o oděvu (*Sp. Marinatos*), úpravě tváře a hlavy (*Sp. Marinatos*), špercích (*E. Bielefeld*), odznameních hodnosti (*H.-G. Buchholz*), vojenství (*H.-G. Buchholz* se spolupracovníky), jízdě na voze a na koni (*J. Wiesner*) a o námořnictví (*D. Grayová*). Druhý svazek obsahuje monografie o zemědělství, zahradnictví a chovu dobytka (*W. Richter—W. Schiering*), lovu a rybařství (*I. Maulová* a *H.-G. Buchholz*), hornictví, hutnictví a práci v lomech (*R. J. Forbes*), řemesle (*F. Eckstein—H. G. Niemeyer*), obchodě (*W. H. Gross*), výtvarném umění (*G. Hafner—K. Fittschein*), stavitelství (*H. Drerup*), o homérské domácnosti (*S. Laser* s dalšími spolupracovníky) a o kuchyni a jídlech (*G. Brunsová*). Ve třetím svazku vycházejí studie o ženě homérské doby (*G. Wickert*), péči o tělo a lékařství (*W. Artelt*), sportu a hrách (*E. Homann-Wedeking*), hudbě a tanci (*M. Wagner*), kultu bohů (*E. Townsend-Vermeuleová*) a písmu (*A. Heubeck*).

Antonín Bartoněk

I. A. Rezanov: Atlantida: Fantazija ili realnost?, Izdatel'stvo Nauka, Moskva 1976, stran 136.

Otázka Atlantidy zneklidňuje již dlouhá léta na celém světě mysl nejen různých amatérů, ale i odborníků mezinárodního vědeckého vřhlasu. Jak je patrné z bibliografických údajů v publikaci *I. A. Rezanova*, stranou nezůstali v posledních letech ani badatelé v SSSR. Sám Rezanov zdůrazňuje ohromný rozvoj nejrůznějších vědních disciplín, které se dotýkají problému Atlantidy, a v recenzované práci populárně-vědného zaměření shrnuje výsledky dosavadních bádání z oboru přírodních věd, především geologie a vulkánologie, oceánologie a geofyziky (srov. zvl. str. 10–24; 35–79; 116nn.) i věd společenských, zvláště archeologie a historie, a snaží se vyloučit své vlastní stanovisko k otázce Atlantidy. Studii začíná tradičně rozbořením informací o Atlantidě známých z Platóna (str. 4nn.) a jejich konfrontace s výsledky přírodovědného zkoumání ho vedou k závěru, že Atlantis nemohla ležet v Atlantském oceánu, nýbrž ve Středozezemním moři. Do této souvislosti pak uvádí objevy Arthura Evanse na